

Sygn. akt IV U 435/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 maja 2016r. w S.

odwołania R. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 marca 2015 r. Nr (...)

w sprawie R. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala R. J. prawo do emerytury od dnia 27 stycznia 2015 roku.

Sygn. akt IV U 435/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 748) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8 poz. 43 ze zm.), odmówił R. J. prawa do emerytury wskazując, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony R. J., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazano, że do okresu pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres zatrudnienia od 10.03.1980r. do 17.07.1982r. w Zakładzie (...) w S., okres od 17.07.1982r. do 02.10.1985r. w Zakładzie (...) w G. oraz okres od 14.11.1990r. do 15.11.1999r. w (...) S.A. (...), w których to zakładach pracy był zatrudniony jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (odwołanie k. 1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 3-4 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. J. w dniu 27 stycznia 2015r. ukończył 60-ty rok życia. Upřednio w dniu 8 stycznia 2015r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury.

Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 3 miesiące i 9 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 25 lat, 3 miesiące i 6 dni, a okresy nieskładkowe 3 dni. Organ rentowy uznał do stażu pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia w (...) S.A. od 3.10.1985r. do 13.11.1990r., tj. w wymiarze 5 lat, 1 miesiąca i 12 dni. Do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu pracy od 14.11.1990r. do 15.11.1999r. w (...)Transport S. (...), ponieważ charakter pracy wykazany w świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 15.11.1999r. „prace kierowcy pojazdów członowych ciągnik + naczepa wysokotonażowa” nie jest tożsame z wykazanym w ogólnym świadectwie pracy charakterem „prace kierowcy samochodu ciężarowego pow. 3,5 tony” (decyzja z dnia 9.03.2015r., k. 36 akt emerytalnych).

W okresie od 10 marca 1980r. do 17 lipca 1982r. ubezpieczony był zatrudniony w Zakładzie (...) w S. na stanowisku kierowcy w D. (...) w pełnym wymiarze czasu pracy (świadectwo pracy, k. 10 akt emerytalnych; umowa o pracę w aktach osobowych ubezpieczonego). Następnie na zasadzie porozumienia między zakładami pracy od dnia 17 lipca 1982r. R. J. podjął zatrudnienie w Zakładzie (...) w G. na stanowisku kierowcy do dnia 2 października 1985r. (świadectwo pracy, k. 11 akt emerytalnych). W w/w zakładach pracy wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracował jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, jeżdżąc m.in. pojazdem marki S. 200.

W okresie od dnia 3 października 1985r. do dnia 13 listopada 1990r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) S.A. Zajezdnia w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodowego (świadectwo pracy, k. 14 akt emerytalnych, świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, k. 15-16 akt emerytalnych). Powyższy okres zatrudnienia został zaliczony przez organ rentowy do stażu w szczególnych warunkach w zaskarżonej decyzji z dnia 9 marca 2015r. (decyzja, k. 36 akt emerytalnych).

Od dnia 14 listopada 1990r. do 15 listopada 1999r. wnioskodawca wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony w (...) S.A. (...) w S. (świadectwo pracy, k. 17-17v akt emerytalnych, świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, k. 18 akt emerytalnych).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna, nadto: wniosek o emeryturę, k. 2 akt emerytalnych, raport z analizy konta, k. 21 akt emerytalnych).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków R. Z., K. D. i J. B. (k. 17v akt sprawy), jak również w oparciu o zeznania ubezpieczonego R. J. (k. 24-24v akt sprawy), które oceniono jako spójne i wiarygodne. Ponadto ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz aktach osobowych ubezpieczonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego R. J. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku

niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust. 1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Poza sporem pozostawało, iż R. J. osiągnął wymaganymi przepisami wiek w dniu 27 stycznia 2015r., wykazał „ogólny” staż pracy w wymiarze 25 lat, 3 miesiące i 9 dni, a także nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaliczył wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia w (...) S.A. w S. od dnia 3 października 1985r. do 13 listopada 1990r., tj. w wymiarze 5 lat, 1 miesiąca i 12 dni. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy – w postaci dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych i aktach osobowych ubezpieczonego, a także zeznań świadków R. Z., K. D. i J. B. oraz zeznań ubezpieczonego – pozwolił zaliczyć do stażu pracy w szczególnych warunkach okresy zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładzie (...) w S. w okresie od 10 marca 1980r. do 17 lipca 1982r., w Zakładzie (...) w G. od 18 lipca 1982r. do 2 października 1985r. oraz w (...) S.A. (...) w S. od dnia 14 listopada 1990r. do 31 grudnia 1998r. We wskazanych zakładach pracy ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, która to praca zaliczana jest do pracy w szczególnych warunkach i została wymieniona w wykazie A dziale VIII poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Podkreślenia wymaga, że o zakwalifikowaniu pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach nie decyduje nazwa stanowiska, czy też angaż, lecz faktycznie wykonywane przez ubezpieczonego czynności pracownicze. Sąd miał przy tym na uwadze, że przy ustalaniu prawa do świadczenia emerytalnego w myśl art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych staż pracy uprawniający do w/w świadczenia liczony jest na dzień 1 stycznia 1999r., czyli nie są brane pod uwagę okresy wykonywania pracy po dniu 31 grudnia 1998r.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło uwzględnić ubezpieczonemu do stażu pracy w szczególnych warunkach cały wnioskowany okres zatrudnienia, co oznacza, iż ubezpieczony pracując kierowcą samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 10 marca 1980r. do 31 grudnia 1998r. Wobec całokształtu okoliczności sprawy Sąd zaliczył do stażu pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia ubezpieczonego w powołanych zakładach pracy, w konsekwencji czego R. J. na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 27 stycznia 2015r., tj. od ukończenia przez niego 60-tego roku życia.